

vil kunne afhændes til samdrift eller sammenlægning med eksisterende bedrifter, med en forstærket strukturudvikling til følge.

Det er samtidigt ministeriets juridiske vurdering, at det vil være overvejende sandsynligt, at en sådan skærpelse af erhvervelseskravene ved en fornyet forelæggelse for EF-Domstolen vil blive anset for at være i strid med proportionalitetsgrundsætningen.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål 2 uddybende oplyse, hvad ministeren mener med, »at i det omfang sådanne ejendomme afhændes som ejendom nr. 2 eller mere til en eksisterende større bedrift, vil bygningerne ikke være underlagt nogen form for bopælspligt efter landbrugsloven« og herunder oplyse, om lovforslaget indebærer en ændring på dette område?

Svar:

Erhvervelsesbopælspligten efter landbrugsloven er en pligt, der knytter sig til erhververens person, ikke til ejendommen.

Det er efter gældende lov (§ 12, stk. 3, nr. 6) muligt for en enkelt erhverver at erhverve indtil 4 ejendomme uanset disses areal eller indtil 400 ha uanset antallet af ejendomme.

I en sådan situation vil den pågældende erhverver kunne opfylde både den ottårlige erhvervelsesbopælspligt og en eventuel driftsbopælspligt på én af disse ejendomme, eller på en landbrugsejendom, der ejes af den pågældendes ægtefælle eller samlever (nugældende § 8, stk. 3).

Når en erhverver således opfylder bopælspligten på en af ejendommene i en bedrift, der består af flere ejendomme, vil der ikke efter lov om landbrugsejendomme kunne stilles nogen form for krav om beboelse af de eventuelle øvrige beboelser på bedriften, det være sig stuehuse, af-tægts- eller medhjælperboliger.

Lovforslaget indebærer ingen ændringer i disse regler.

Spørgsmål 10:

Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål 3 uddybende oplyse, præcist hvor lang tid der maksimalt vil gå fra erhvervelsen af en ejendom på under 30 ha til jordbrugskommissionen meddeler et genafhændelsespåbud?

Svar:

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 3, er der næppe to sager, der er identiske, og det er derfor heller ikke muligt for mig at angive den maksimale tidsgrænse for, hvor lang tid behandlingen af en sag, hvor ejendommen ikke kan lejes ud, vil tage.

Endvidere er der tale om en helt ny sagstype, hvor jordbrugskommissionerne først skal have tilrettelagt en administration og gjort sig nogle erfaringer, inden der kan siges noget mere konkret om, hvor tidskrævende de pågældende sager er, og dermed hvor lang tid sagsbehandlingen vil tage.

Når området har været administreret igennem en periode, vil det formentlig være muligt at sige noget om, hvor lang tid, der gennemsnitligt går, fra erhvervelsen og til genafhændelsespåbuddet er meddelt. Men at opstille en øvre tidsfrist for, hvornår en sag skal være færdigbehandlet hos jordbrugskommissionen, mener jeg ikke vil være mulig al den stund, der som nævnt er tale om individuelle sager.

Spørgsmål 11:

Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål 4 uddybende oplyse, om det er muligt, at ændre fristen for en erhververs adgang til at opsiges en lejer fra 6 måneder til 1 år og samtidig fastholde fristen på 6 måneder for at opfylde bopælspligten ved at give dispensation i sager, hvor landbrugsejendommens beboelsesbygning er udlejet?

Svar:

Landbrugslovens § 17, stk. 1, indeholder en hjemmel til at dispensere fra reglerne om persons erhvervelse af landbrugsejendomme i lovens §§ 12-16, når særlige forhold taler herfor, herunder i de i stk. 2-7 nævnte tilfælde.

Af lovens § 17, stk. 2, fremgår det, at der kan dispenseres fra bopælskravet, hvis istandsættelse eller ombygning af beboelsesbygningen er nødvendig før indflytning, hvis erhververen er under uddannelse, eller hvor ejendommen i længere tid har været i slægtens eje og ønskes overdraget til en slægtning. Med lovforslaget foreslås § 17, stk. 2, ophævet, idet dispensationsadgangen videreføres med § 8, stk. 4, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 3. Denne ændring har således ikke betydning for det materielle indhold, og den beskrevne praksis forudsættes opretholdt.